

VYPRAVENO DNE: 7. 3. 2018

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA
Oddělení ostatních správních činností
Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika

Číslo jednací: KUJI 18357/2018
Sp. zn. OOSČ 97/2018 OOSC/30

Rozhodnutí

Účastník řízení:

R. M. bytem L. zastoupený na základě plné moci Mgr. V. V. (dále jen „zmocněnec“)

Krajský úřad Kraje Vysočina, Oddělení ostatních správních činností, jako odvolací správní orgán příslušný podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal na základě odvolání **R. M. bytem L. (dále jen „odvolatel“)** a v souladu s ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“) rozhodnutí Městského úřadu Pelhřimov, Odboru vnitřních věcí, úseku přestupkové agendy a veřejného pořádku ze dne 18. 1. 2018 (vypraveno k doručení dne 18. 1. 2018), pod sp. zn. OVV/3047/2017-11, D 837/17, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, spáchaných z nedbalosti porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, a kterým mu byl podle ust. § 35 písm. b), c), § 46, § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ust. § 37 písm. a), c), § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich uložen správní trest – pokuta ve výši 11.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, a kterým mu byla v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a na základě § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, a rozhodl dne 7. 3. 2018 takto:

I.

Podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu část výroku I. napadeného rozhodnutí ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, ruší a řízení v této části zastavuje.

II.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ve zbytku napadené rozhodnutí ruší a věc vrací Městskému úřadu Pelhřimov, Odboru vnitřních věcí, úseku přestupkové agendy a veřejného pořádku k novému projednání.

Odůvodnění

Městský úřad Pelhřimov, Odbor vnitřních věcí, úsek přestupkové agendy a veřejného pořádku (dále jen „správní orgán I. stupně“), vyhotovil dne 18. 1. 2018 rozhodnutí, kterým uznal odvolatele vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Správní orgán I. stupně vzal za prokázané, že odvolatel dne 2. 5. 2017 v 00.15 hodin řídil nákladní automobil Iveco Daily, rz 6C3 9300 a na 136,265 km silnice I. tř. č. 19 (souřadnice GPS 701204,695/-1121027,366) ve směru od obce Čížkov, okr. Pelhřimov směrem na obec Pelhřimov nezvládl řízení vozidla, se kterým přešel do protisměru, kde se bočně střetl s protijedoucím nákladním automobilem DAF, rz 9T9 3345, které tímto poškodil a následně s vozidlem havaroval v silničním příkopu a v době řízení byl pod vlivem alkoholických nápojů, kdy při kontrole policistou na výše uvedeném místě dopravní nehody mu byla naměřena při dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu zn. Dräger 7510 v čase 00.41.07 hodin hodnota 0,86 ‰ alkoholu v dechu a po odečtení odchylky 0,24 ‰, která zohledňuje faktory ovlivňující výsledek měření a jeho přepočít, mu tedy byla prokázána nejméně hodnota 0,62 ‰ alkoholu v těle, tedy v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem a dále v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), porušil povinnosti stanovené v hlavě II. tohoto zákona, v tomto případě povinnost uvedenou v ust. § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu výše uvedených přestupků.

Za spáchané přestupky správní orgán I. stupně uložil odvolateli podle ust. § 35 písm. b), c), § 46, § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ust. § 37 písm. a), c), § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich správní trest – pokutu ve výši 11.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Současně správní orgán I. stupně uložil odvolateli podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich povinnost nahradit náklady řízení (stanovené § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.) ve výši 1.000,- Kč. Splatnost pokuty a nákladů řízení stanovil správní orgán I. stupně do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí byl zmocněnci odvolatele doručen prostřednictvím datové schránky dne 18. 1. 2018 a ten proti rozhodnutí podal odvolání, které správní orgán I. stupně obdržel dne 2. 2. 2018. V něm odvolatel *„souhlasí s tím, že to byl on, kdo způsobil předmětnou dopravní nehodu, přičemž s ohledem na výpadek paměti může toliko spekulovat o tom, jak přesně k dopravní nehodě došlo, přičemž z provedeného dokazování lze mít skutečně za to, že je jejím viníkem, a to zřejmě s ohledem na skutečnost, že se vzhledem k noční hodině zřejmě plně nevěnoval řízení, a proto přešel do protisměru“*. Odvolatel však nesouhlasí s tím, že měl vozidlo řídit pod vlivem alkoholických nápojů, kdy výsledek dechové zkoušky nelze považovat za věrohodný a spolehlivý, neboť byl proveden v rozporu s Metodikou měření alkoholu v dechu ČMI č. 114-MP-C008-08 kde se uvádí, že *„při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrazí číselná hodnota větší než 0,00) je nutné měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí pěti minut“*. V jeho případě došlo k dvojímu měření, a to v čase

0:41:07 a v čase 00:43:41, kdy tak nebyl dodržen citovanou metodikou časový odstup mezi jednotlivými měřeními, což vylučuje použití výsledku těchto dechových zkoušek jako důkazu ve správním řízení. Z tohoto důvodu odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí, co do naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu zrušil a řízení zastavil (Úplné znění odvolání je nedílnou součástí spisové dokumentace).

Jelikož správní orgán I. stupně neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání formou autoremedury podle ust. § 87 správního řádu, bylo podané odvolání spolu s kompletním spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání, v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu, postoupeno k rozhodnutí krajskému úřadu jako příslušnému odvolacímu správnímu orgánu. Ve svém stanovisku se správní orgán I. stupně vyjádřil k odvolacím námitkám a nadále setrval ve svém názoru, že obviněný se přestupků dopustil. Krajský úřad obdržel odvolání napadeného rozhodnutí společně se spisovým materiálem a stanoviskem dne 7. 2. 2018.

Krajský úřad přezkoumal dle § 89 odst. 1 správního řádu podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich celý postup prvoinstančního správního orgánu až po vydání rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti:

Správní orgán I. stupně zahájil s odvolatelem řízení na základě spisového materiálu ve věci dopravní nehody, odevzdaného podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, Územním odborem Pelhřimov, Dopravním inspektorátem Pelhřimov k projednání přestupku. Z něj vyplývá, že dne 2. 5. 2017 v 00.15 hodin došlo na silnici I/19 ve směru od obce Čížkov směrem k obci Stanovice, v km 136,245 k dopravní nehodě, za jejíhož viníka byl označen odvolatel, který na přímém úseku komunikace nezvládl řízení vozidla (nákladní automobil IVECO DAILY, RZ 6C3 933, majitel L. N., IČ, se sídlem H.H.), se kterým přejel do protisměru, kde se bočně střetl s protijedoucím nákladním vozidlem (nákladní automobil DAF, RZ 9T9 3345 majitele L. IČ, se sídlem O.) řízeným D. Š. a následně s vozidlem havaroval v levém silničním příkopu. Dechovou zkouškou bylo u odvolatele zjištěno v 00:41 hodin 0,86 ‰ alkoholu v dechu a v 00:43 hodin bylo zjištěno 0,87 ‰ alkoholu v dechu. Součástí oznámení je protokol o dopravní nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace dopravní nehody, úřední záznamy policie, záznamy o dechové zkoušce, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, úřední záznamy o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsané s R. M., P. D. (spolujezdec z vozidla Iveco) a D. Š., lékařská dokumentace ke zranění P. D., náhled do evidenční karty řidiče (odvolatele), vyjádření Nemocnice Č.B. k poskytnutí vzorku krve.

Příkaz, jímž byl odvolatel uznán vinným z výše uvedených přestupků, byl jmenovanému doručen dne 27. 10. 2017. Proti příkazu podal odvolatel prostřednictvím svého zmocněnce dne 3. 11. 2017, tj. v zákonem stanovené 8 denní lhůtě, odpor. Dne 6. 12. 2017 správní orgán I. stupně umožnil zmocněnci odvolatele nahlédnout do předmětného spisového materiálu a pořídit si jeho kompletní fotokopii. Téhož dne si správní orgán I. stupně vyžádal po výrobci přístrojů k měření alkoholu v dechu firmě Dräger Safety s.r.o., Čestlice stanovisko k pracovnímu postupu při měření přístrojem Dräger Alcotest 7510, se zodpovězením konkrétní otázky, týkající se validity provedeného měření alkoholu v případě, kdy je zkouška provedena v kratším časovém odstupu, než je stanovených 5 minut. Vyjádření k hodnotám opakovaného měření přístrojem Dräger

Alcotest 7510 bylo výrobcem správnímu orgánu I. stupně doručeno, včetně kalibračního protokolu a ověřovacího listu 7051-OL-D2098-16 přístroje v. č. ARBM-0060, dne 6. 12. 2017.

Dne 14. 12. 2017 správní orgán I. stupně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 15. 1. 2018. Spolu s odvolatelem byl k ústnímu jednání předvolán svědek P. D. V rámci ústního jednání provedl správní orgán I. stupně důkaz listinou ve smyslu ust. § 53 odst. 6 správního řádu, kdy touto listinou je spisový materiál dopravní nehody obsahující výše uvedené listinné podklady Policie ČR, doplněný o výpis z registru obyvatel, příkaz o uložení správního trestu, podání odporu proti příkazu, plnou moc zmocněnce, záznam o nahlédnutí do spisu, žádost o zaslání stanoviska – Dräger Safety s.r.o., vyjádření k hodnotám opakovaného měření – Dräger Safety s.r.o., předvolání obviněného k ústnímu jednání a předvolání svědka P. D. k ústnímu jednání. Dále byla zaznamenána výpověď odvolatele a svědka P. D., kdy závěrem ústního jednání byl odvolatel správním orgánem I. stupně v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyzván, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí, popř. navrhl doplnění dokazování. Zmocněnec odvolatele k podkladům rozhodnutí uvedl, že z provedeného dokazování není zřejmé, že by odvolatel řídil motorové vozidlo pod vlivem návykových látek, konkrétně alkoholu. Odvolatel byl sice 2x podroben dechové zkoušce ke zjištění alkoholu v dechu, ale vzhledem k nedodržení postupu (nebyla dodržena přestávka alespoň 5 minut mezi jednotlivými zkouškami), stanoveného metodikou, se vylučuje použití výsledků těchto dechových zkoušek pro účely správního řízení.

Na základě provedeného dokazování a shromážděných podkladů vyhotovil správní orgán I. stupně dne 18. 1. 2018 napadené rozhodnutí, ve kterém uznal odvolatele vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Krajský úřad v souladu s ust. § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přezkoumal celý postup prvoinstančního správního orgánu až po vydání napadeného rozhodnutí a **shledal důvody pro zrušení a zastavení řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. V souvislosti s tímto krajský úřad shledal důvody ke zrušení a vrácení zbytku věci – přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.**

Krajský úřad ze spisového materiálu zjistil, že Policie ČR prvotně případ šetřila v rámci trestního řízení pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 trestního zákoníku. Ze spisu rovněž vyplývá, že odvolatel se po dopravní nehodě podrobil dechové zkoušce přístrojem Dräger, která byla pozitivní (naměřené hodnoty viz výše), kdy následně souhlasil s vyšetřením ve zdravotnickém zařízení spojeným s odběrem žilní krve. Po provedeném vyšetření a odběru žilní krve však odmítl dát souhlas s odesláním odebraného krevního vzorku na rozbor krve na zjištění hladiny alkoholu v krvi. Jak vyplývá z § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů (dále jen „tabákový zákon“) *„Orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odstavce 1 (činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním) pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem (vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění vyhlášky č. 65/2006 Sb.), odborné lékařské*

vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Zákon tak výslovně předpokládá v případě odmítnutí orientačního způsobu odborné lékařské vyšetření. Tudíž za situace, kdy řidič odmítne orientační vyšetření (popřípadě v důsledku úmyslného či neúmyslného zmaření měření, nesprávné funkčnosti testovacího přístroje nebo jiné nemožnosti jeho použití), jsou policisté povinni automaticky vyzvat řidiče k provedení odborného lékařského vyšetření (odběru krve). Tento postup ostatně předpokládá i závazný pokyn policejního prezidenta č. 160/2009 Sb., kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a stejně tak pokyn ředitele ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR.

Krajský úřad k tomuto uvádí, že dechová zkouška ke zjištění množství alkoholu v dechu byla v daném případě provedena technicky způsobilým analyzátozem alkoholu v dechu, s platným ověřovacím listem a kalibračním protokolem. Za splnění podmínek správnosti postupu při prováděném měření ze strany Policie ČR by sama o sobě byla dostatečným a věrohodným důkazem ovlivnění odvolatele alkoholickými nápoji, kdy k provedení odborného lékařského vyšetření, resp. odběru biologického materiálu (vzorku žilní krve) nemuselo být přistoupeno.

K průkaznosti dechové zkoušky se vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 5. 2012, č.j. 3 As 12/2012-21 v němž uvedl, že *„přítomnost alkoholu v krvi je možné prokázat na základě samotného orientačního vyšetření. V opačném případě by zákon v případě pozitivního výsledku dechové zkoušky nepochybně požadoval i následné provedení lékařského vyšetření za účelem potvrzení přítomnosti alkoholu v krvi řidiče“*.

Krajský úřad musí dále konstatovat, že vzhledem k tomu, že orientační vyšetření bylo provedeno v časové tísní (nebyl dodržen interval mezi jednotlivými dechovými zkouškami) bylo v daném případě namíste provést odběr vzorku biologického materiálu (žilní krve), který by naměřené dechové hodnoty potvrdil. S odběrem žilní krve odvolatel souhlasil, odmítl však zpracování vzorku ke zjištění množství alkoholu v krvi (krevní vzorek byl po uplynutí úložní doby poskytovatelem zdravotnických služeb bez provedené analýzy zlikvidován). Správní orgán I. stupně tak svůj závěr o spáchání přestupku dle § 125 c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu odvolatelem, opřel pouze o výsledek orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu, spočívající v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu s tím, že při svém rozhodování o správnosti provedeného měření vycházel z vyjádření firmy Dräger Safety s.r.o., která se v otázce časového odstupu mezi dvěma dechovými zkouškami odkazuje na mezinárodní metrologický předpis (OIML R126), který doporučuje časový odstup jednotlivých dechových zkoušek v rozmezí 2 až 5 minut. Dále však ve svém vyjádření uvádí, že Český metrologický institut, oblastní inspektorát Praha, jako zpracovatel Pracovního postupu č. 114-MP-C008-08 Metodiky měření alkoholu v dechu pro analyzátory alkoholu v dechu ze dne 15. 12. 2008 (dále jen „metodika“) zvolil maximální časový interval, tj. 5 minut, a to ze dvou praktických důvodů: 1. možnost zjištění resorpční fáze, 2. doba pro úplné odeznění vlivů kontaminace ústní dutiny alkoholizovanými prostředky, kdy se tímto přístupem redukuje nutnost provádění vícenásobných opakování dechové zkoušky.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvádí, že v daném případě došlo k nestandardní situaci, kdy měření sice proběhlo způsobem, který je v rozporu s platnou metodikou, ale tento způsob neodporuje předpisu, podle kterého byla metodika vytvořena. Časový odstup mezi jednotlivými dechovými zkouškami dodržen nebyl, ale rozdíl v naměřených hodnotách nebyl větší než 10 %. K tomuto musí krajský úřad uvést, že správní orgány, v rámci své ustálené rozhodovací praxe, v případech zjišťování ovlivnění řidiče alkoholem v době řízení motorového vozidla, vychází primárně z dané metodiky, která oproti výchozímu předpisu (OIML R126), kritéria pro postup při měření, s ohledem na zajištění maximální korektnosti prováděného

měření, zpřísňuje. Aby měření mohlo být označeno za správné, musí být dle této metodiky splněny obě podmínky, tedy nejen to, že rozdíl v naměřených hodnotách nesmí být větší než 10 %, ale také to, že musí být dodržen interval 5 minut mezi jednotlivými pozitivními dechovými zkouškami.

Krajský úřad připomíná, že postup správních orgánů v řízení by měl vycházet z ustálené praxe a správní orgány musí rozhodovat tak, aby nepřekročily meze správního uvážení a neporušily princip legitimního očekávání, resp. zásadu předvídatelnosti. Rozhodnutí správních orgánů musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, což v daném případě vzhledem k absenci rozboru krevního vzorku, potvrzujícího naměřené hodnoty množství alkoholu z dechové zkoušky nebylo splněno.

Krajský úřad po posouzení věci došel k závěru, že výsledek dechové zkoušky, provedené Policií ČR, nelze z důvodu nedodržení postupu, stanoveného metodikou, brát jako akceptovatelný. Tak jak metodika uvádí, je vzhledem k měřicímu principu přístroje a vyloučení podezření na zbytkový alkohol v dutině ústní (a pokračující intenzivní resorpci alkoholu do organismu) nutné při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrazí číselná hodnota větší než 0,00) měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí 5 minut. Mezi výsledky měření pak nesmí být rozdíl větší než 10 %. V případě odvolatele byly z objektivních důvodů (odvoz do nemocničního zařízení k ošetření) provedeny dechové zkoušky v rozmezí 2:34 minuty, kdy první zkouška byla provedena v čase 00:41:07 a druhá v čase 00:43:41. O nesprávném provedení měření (s ohledem na časové odstupy), svědčí i zaznamenání časových údajů měření na výstupu z tohoto zařízení.

Krajský úřad proto na základě výše uvedeného musí konstatovat, že nedodržení předepsané metodiky při měření, vylučuje použití výsledku těchto dechových zkoušek pro účely správního řízení ve smyslu § 16 odst. 2 tabákového zákona. Jelikož spáchání přestupku odvolatelem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu nebylo spolehlivě zjištěno a prokázáno, a stav nelze zhojit ani prostřednictvím dalších důkazů, neboť provedení dechové zkoušky ke zjištění alkoholu v dechu je neopakovatelným úkonem, rozhodl krajský úřad, tak jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí a pro vadu skutkového zjištění část výroku I. napadeného rozhodnutí v souladu se zásadou *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) **podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušil a řízení o daném přestupku zastavil.** Ve zbytku krajský úřad rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí a věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Při novém projednání věci krajský úřad správnímu orgánu I. stupně ukládá, aby postupoval výše naznačeným směrem, kdy z důvodu zastavení řízení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, dle kterého byl v rámci společného řízení uložen správní trest – pokuta a zákaz činnosti (ve společném řízení se uplatňuje absorpční zásada) je nutné vydat nové rozhodnutí a za podmínek naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona uložit správní trest v mezích, které zákon pro danou skutkovou podstatu přestupku stanoví. V rozhodnutí musí správní orgán vše řádně odůvodnit, zejména míru zavinění, naplnění materiálního znaku přestupku a seznatelným způsobem zhodnotit polehčující a přitěžující okolnosti, na základě nichž stanoví výši ukládaného správního trestu. Rovněž je správní orgán I. stupně povinen se řádně vypořádat s námitkami a návrhy odvolatele uplatněnými v průběhu řízení, tj. zda je shledal oprávněnými či nikoliv a z jakých důvodů. Z odůvodnění výroku pak musí jednoznačně vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.

Poučení o odvolání

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu je toto rozhodnutí konečné a nelze se proti němu odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkovi řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

Jihlava 7. března 2018

Mgr. Pavlína Valjentová, v.r.
úředník oddělení ostatních správních činností

Rozdělovník:

Mgr. V.V., Č.B. (prostřednictvím DS)

Po právní moci rozhodnutí:

Městský úřad Pelhřimov, Odbor vnitřních věcí, úsek přestupkové agendy a veřejného pořádku,
Masarykovo nám. 1, 393 25 Pelhřimov

Vypraveno: 11. 1. 2018

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA
Oddělení ostatních správních činností
Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika

Číslo jednací: KUJI 3703/2018, sp. zn. OOSČ 820/2017 OOSC/279

Rozhodnutí

Účastník řízení:

V. H., nar., bytem, zastoupený na základě plné moci M. H., nar., bytem

Výrok

Krajský úřad Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností (dále jen „krajský úřad“), příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání obviněného **V. H., nar., bytem, zastoupený na základě plné moci M. H., nar., bytem (dále jen „odvolatel“)**, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 27. 11. 2017, vypravené následujícího dne, č.j. SZ-MMJ/OD/18743/2017/8, UID jihlvp17v01jbt (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to v souvislosti s porušením § 18 odst. 1 téhož zákona. Krajský úřad o odvolání rozhodl dne 11. 1. 2018 takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), napadené rozhodnutí ruší a věc vrací Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, k novému projednání.

Odůvodnění

Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), napadeným rozhodnutím uznal odvolatele vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, porušením § 18 odst. 1 téhož zákona, kterého se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 15. 8. 2017 v 18:44 hod jako řidič motocyklu Kawasaki, RZ 6J 5386, na silnici č. 523 v km 11,145 ve směru jízdy na Větrný Jeníkov, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a jiným okolnostem, které je možno předvídat, nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit na vzdálenost, na kterou měl rozhled a po spatření nákladního vozidla Volvo, RZ 3K9 1502, s návěsem, RZ 7S9 8386, řidiče J. T., který vyjížděl z vedlejší komunikace na hlavní komunikaci, začal brzdit, s motocyklem dostal smyk a havaroval vpravo mimo komunikaci, čímž způsobil dopravní nehodu.

Za přestupek uložil správní orgán I. stupně odvolateli podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu s odkazem na § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), pokutu ve výši 1.500 Kč. Současně mu podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky s odkazem na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost

pokuty a nákladů řízení správní orgán I. stupně stanovil ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 29. 11. 2017 a dne 11. 12. 2017, tj. v zákonem stanovené lhůtě, proti němu podal prostřednictvím svého zmocněnce odvolání. Napadl postup správního orgánu I. stupně, který bez bližšího vysvětlení při podání vysvětlení sdělil, že se rozhodl věc tak, že vinným z přestupku je on, zcela odlišně od oznámení Policie ČR. Věc hodlal ukončit vydáním příkazu na místě, kdy podle něj nebyly podmínky pro postup dle § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky splněny. S postupem správního orgánu I. stupně ani s obviněním ze zavinění havárie kategoricky nesouhlasili. Na místě navrhl na svou obhajobu výslech svědků – policistů a bratra D. H., ale bylo mu sděleno, že svědci předvolání nebudou, že postačuje předložený spisový materiál (v rozhodnutí není tento jeho návrh řádně vypořádán). Za celou dobu neproběhlo žádné poučení a nebyl pořizován protokol o podání vysvětlení. Následně obdržel oznámení o zahájení řízení dle § 47 odst. 1 správního řádu místo § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Rovněž protokol z ústního jednání obsahuje chybný právní rámec, místo § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky § 80 odst. 1 téhož zákona. Při ústním jednání mu byla předána kopie spisového materiálu, ale neví, zda byla kompletní. Z oznámení Policie ČR jednoznačně vyplývalo podezření ze spáchání přestupku ze strany J. T., je naprosto nepochopitelné, že již před řízením i během něj je vina kladena pouze jemu a neexistuje byť zmínka o vysloveném podezření na řidiče T. nebo vyvrácení jeho obvinění. Správní orgán I. stupně naprosto rezignoval na jakékoliv hodnocení důkazů. Připojil částečný přepis nahrávky pořizené při ústním jednání jako důkaz toho, že protokolace nebyla řádně prováděna. Oprávněná úřední osoba zasahovala do způsobu kladení otázek a značným způsobem v jeho neprospěch korigovala odpovědi. Požádal o stanovení lhůty pro písemné vyjádření, nebylo mu vyhověno a tento postup nerespektuje jeho základní práva. Je nepřipustné, aby bylo dokazování ukončeno před tím, než proběhnou všechna procesní práva účastníka, zde právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí až do vydání rozhodnutí. Určení lhůty bylo žádáno z důvodu možnosti podrobně prostudovat spisový materiál, zejména dokumentaci poskytnutou Policií ČR a na základě toho se vyjádřit. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a nařízení nového projednávání, v takovém případě, aby věc vedla jiná oprávněná úřední osoba (vzhledem k možné podjatosti oprávněné úřední osoby J. Z.). Rovněž požádal o sdělení, jakým způsobem správní orgán I. stupně naložil s oznámením na podezření spáchání přestupku J. T. (Odvolání v plném znění je součástí spisového materiálu.)

Krajský úřad z předloženého spisového materiálu zjistil, že správní orgán I. stupně vycházel z oznámení Policie ČR, Dopravního inspektorátu Jihlava, č.j. KRPJ-83323/PŘ-2017-160706, ze kterého vyplývá, že řidič J. T., nar., bytem, je podezřelý z porušení § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu a tím ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. K dopravní nehodě došlo dne 15. 8. 2017 v 18:44 hod na silnici II. třídy č. 523 v km 11,145 v katastru obce Bílý Kámen, a to když řidič T. odbočující z vedlejší komunikace vedoucí k firmě Českomoravský štěrk vlevo na silnici č. II/253 směrem k obci Bílý Kámen, nedal přednost v jízdě motocyklu Kawasaki, RZ 6J 5386, který řídil odvolatel a jel po hlavní pozemní komunikaci ve směru jízdy od obce Bílý Kámen k obci Větrný Jeníkov. Odvolatel byl nucen nedáním přednosti v jízdě intenzivně brzdit, aby nedošlo ke střetu s návěsem, který byl napříč přes jeho jízdní pruh. Při tomto intenzivním brzdění dostal smyk a havaroval za pravou krajnicí, kde zastavil na levém boku. Ke zranění osob nedošlo, provedená dechová zkouška byla u obou řidičů s negativním výsledkem. Hmotná škoda na návěsu s přívěsem nevznikla, škoda na motocyklu byla ve výši cca 20.000 Kč a na oblečení odvolatele asi 15.000 Kč. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna.

Spisový materiál Policie ČR dále obsahuje fotodokumentaci, Protokol o nehodě v silničním provozu, plánek místa dopravní nehody, úřední záznamy o podání vysvětlení J. T., odvolatele a jeho bratra D. a úřední záznam Policie ČR, dle kterého J. T. nejprve souhlasil se zaviněním dopravní nehody a po telefonátu s majiteli firmy, kde je zaměstnán, změnil výpověď a uváděl, že

již byl zařazen ve svém jízdním pruhu, když viděl motocykl a motocyklu žádnou překážku netvořil. Záznam o přijatém oznámení rovněž tvoří spisový materiál Policie ČR.

Dle úředního záznamu Policie ČR J. T. mj. vypověděl, že po přestávce s vozidlem zastavil na hranici křižovatky, rozhlédl se doprava a poté doleva, ani v jednom směru nejelo vozidlo a proto vjel na hlavní pozemní komunikaci. Už byl soupravou přejetý při pravé krajnici, když ve směru od Jihlavy přijely dvě motorky. Řidič motocyklu se ho asi lekl a strhl motorku vpravo mimo komunikaci.

Odvolatel do úředního záznamu Policie ČR mj. vypověděl, že za obcí Bílý Kámen projížděl levotočivou zatáčkou a asi v půlce této zatáčky viděl přes komunikaci pomalu jet nákladní automobil s návěsem, zadní částí návěsu byla ještě vpravo mimo komunikaci. Aby se vyhnul střetu s návěsem, začal brzdit, kdy ho motocykl vynesl více vpravo, kde je na krajnici štěrka, na kterém motocykl dostal smyk a on upadl vpravo mimo komunikaci na zem. Do zatáčky jel rychlostí cca 75 km/hod.

D. H. dle úředního záznamu Policie ČR uvedl, že jel na motorce za odvolatelem, ve vzdálenosti cca 50 metrů. Za obcí Bílý Kámen viděl, jak bratr v levotočivé zatáčce prudce brzdí a potom s motocyklem upadl na zem. Když vjel do levotočivé zatáčky, tak viděl, že v jeho jízdním pruhu je zadní část návěsu nákladního vozidla. Zastavil u pravé krajnice a šel za bratrem. Řidič nákladního vozidla poté nacouval na silnici vedoucí ke kamenolomu.

Odvolatel byl správním orgánem předvolán k podání vysvětlení na den 30. 10. 2017, kdy předložil plnou moc k svému zastupování M. H., nar., bytem, a požádali, aby bylo ve věci dopravní nehody zahájeno správní řízení. To správní orgán I. stupně učinil a dne 31. 10. 2017 oznámil odvolateli zahájení řízení a předvolal ho k ústnímu jednání nařízenému na den 27. 11. 2017 (předvolání převzal odvolatel i jeho zmocněnec shodně dne 3. 11. 2017). Jako svědek byl k nařízenému ústnímu jednání předvolán řidič nákladního vozidla J. T., který předvolání převzal dne 4. 11. 2017.

Dle výpisu z evidenční karty řidiče nemá odvolatel záznam v přestupcích a jeho bodové hodnocení činí 0 bodů.

Při ústním jednání svědek T. uvedl, že si najel k hlavní komunikaci, rozhlédl se doprava i doleva, žádné vozidlo neviděl a proto začal vjíždět na hlavní komunikaci a odbočovat vlevo. Když byl přední částí již stočen při pravé straně hlavní komunikace a zadní část nákladní soupravy byla v té době ještě někde v protisměrném jízdním pruhu, všiml si, že z levé strany přijíždí motocykl. Odvolatel začal brzdit, motorka se postavila na přední kolo, motocyklista dal nohy na zem a poté sjel do příkopu. Když viděl, že motocyklista sjel do příkopu, zařadil zpátečku a zajel zpět na odbočku do kamenolomu a šel za havarovaným motocyklistou. Na otázku obviněného, zda by motocyklista narazil do jeho vozidla, pokud by nebrzdil, odpověděl, že tou rychlostí, kterou jel, zřejmě ano. Na otázku, zda jeho vozidlo šlo objet v době nehody, odpověděl, že by pravděpodobně šlo přes vedlejší komunikaci. V té době byl téměř přes celou komunikaci.

Odvolatel uvedl, že se necítí být viníkem dopravní nehody. Po projetí druhé zatáčky za obcí Bílý Kámen spatřil nákladní soupravu, která vyjížděla z vedlejší komunikace a byla najetá celá napříč přes komunikaci a zadní část návěsu, asi jedna třetina, byla ještě na vedlejší komunikaci. Přibrzdil si a předpokládal, že nákladní vozidlo bude pokračovat v jízdě dál a on ho objede za zadní částí. Řidič kamionu však zabrzdil, dal zpátečku a začal couvat. Neměl místo na projetí, šlápl na brzdu. Motocykl dostal smyk, začal se stáčet ke krajnici, na které se kolo dostalo na štěrku do smyku, a havaroval do příkopu.

Na závěr jednání požádal o stanovení lhůty pro písemné vyjádření se k podkladům rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně jeho požadavku nevyhověl, dokazování považuje za dokončené a vyzval odvolatele, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřil. To odvolatel odmítl. Následně vydal správní orgán I. stupně napadené rozhodnutí, předané k poštovní přepravě dne 28. 11. 2017.

Krajský úřad v souladu s § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v plném rozsahu napadené rozhodnutí a řízení, které

předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, a dospěl k závěru, že podané **odvolání je důvodné**.

Krajský úřad je nucen konstatovat, že v řízení o přestupku odvolatele nebyl zjištěn stav věci, o němž by nebyly pochybnosti. Za této důkazní situace není možné postavit najisto, zda se odvolatel přestupku, který je mu kladen za vinu, skutečně dopustil.

Dle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Policie ČR v dané věci oznámila možné přestupkové jednání řidiče nákladního vozidla J. T. – podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, porušením § 23 odst. 1 téhož zákona. Kdy nedáním přednosti odvolateli, byl tento nucen intenzivně brzdit, aby nedošlo ke střetu s návěsem, který byl napříč přes jeho jízdní pruh. Správní orgán I. stupně však v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že rozhled na vzdálenost 86 metrů, resp. 96 metrů, je dostatečný na to, aby mohl řidič vyjet z vedlejší komunikace na hlavní, aniž by potřeboval k vyjetí pomoci náležitě poučené osoby. Dále správní orgán I. stupně vyhodnotil, že za situace, kdy měl odvolatel jet rychlostí asi 70 km/hod, což je přibližně 20 metrů za sekundu, nacházel se v místech, kde nemohl být vidět. V daném případě se tedy nejednalo o nedání přednosti v jízdě ze strany řidiče J. T. (nebylo komu dávat přednost), ale nehoda vznikla porušením zákona o silničním provozu ze strany odvolatele, který nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit na vzdálenost, na kterou měl rozhled. Tyto úvahy správního orgánu I. stupně jsou však pouze spekulacemi, které nemají oporu v provedeném dokazování. Nelze takto jednostranně hodnotit rozhledové poměry bez ohledu na ostatní faktory, které mohou mít vliv na vzniklou dopravní situaci. Zřejmě jiná situace by nastala, pokud by z vedlejší komunikace najíždělo na hlavní komunikaci osobní vozidlo, i vzhledem ke zrychlení, které má jistě větší než vozidlo nákladní. Svou roli hraje i délka vozidla. Navíc ze spisového materiálu Policie ČR vyplývají rozpory ve výpovědích řidiče T. před telefonátem svému zaměstnavateli a po tomto telefonátu, kdy ani tato změna v jeho výpovědích nebyla správním orgánem I. stupně při jeho svědecké výpovědi řešena. Pokud má být spáchání skutku ze strany obviněného postaveno najisto, nelze se opírat o spekulativní závěry, ale je potřeba, aby veškeré zjištěné skutečnosti měly oporu v provedeném dokazování (např. provedením důkazu znaleckým posudkem).

Veškeré nesrovnalosti a otázky bylo však nutné odstranit a řešit v rámci řízení o přestupku u správního orgánu I. stupně, zejména provedením svědeckých výpovědí, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Z předloženého spisového materiálu není zřejmé, jakým způsobem bylo oznámení přestupku Policií ČR na řidiče T. řešeno. Pokud správní orgán došlé oznámení vyhodnotí jinak, jako v tomto případě, tj. že se dle jeho uvážení přestupku dopustila jiná osoba, je na místě došlé oznámení proti původně oznámené osobě usnesením odložit dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Toto usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, však předaný spisový materiál neobsahuje. Samozřejmě úprava zákona o odpovědnosti za přestupky a podpůrně i správní řád, umožňují v obdobných případech zvolit i jiné řešení, např. sdělit obvinění z přestupků více podezřelým.

Krajský úřad je nucen dát odvolateli za pravdu, že v oznámení o zahájení řízení ze dne 31. 10. 2017 se správní orgán I. stupně odkázal pouze na úpravu danou správním řádem, konkrétně § 47 odst. 1 správního řádu, a neodkázal se na úpravu speciální danou § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky. Kdy samozřejmě úprava speciální je nadřazena úpravě obecné. Byť oznámení o zahájení řízení neobsahuje úplný odkaz na ustanovení, podle kterých je řízení zahajováno, nelze konstatovat, že by řízení proti odvolateli zahájeno vůbec nebylo. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně považoval za nutné odvolatele při ústním jednání vyslechnout, předvolal ho k nařízenému ústnímu jednání, dle § 80 odst. 2 správního řádu, nikoli na žádost odvolatele. Byť při podání vysvětlení, kdy nebyl odvolatel ochoten věc vyřešit

příkazem na místě, dle svého odvolání, žádal o konání ústního jednání. Předvolání odvolatele považoval správní orgán I. stupně za nezbytné z důvodu zjištění stavu věci.

Krajský úřad však konstatuje, že námitka odvolatele napadající porušení jeho práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí, kdy žádal o stanovení lhůty pro písemné vyjádření se k podkladům rozhodnutí, je oprávněná. Správní orgán I. stupně poté, co odvolatel při ústním jednání uvedl, že se k věci vyjádří písemně, odmítl stanovit lhůtu a jelikož považoval dokazování za dokončené, vyzval odvolatele, aby se k podkladům vyjádřil na místě. Následně vydal napadené rozhodnutí a druhý den ho předal k poštovní přepravě. Odvolatel byl zkrácen na svých právech a správní orgán I. stupně mu neumožnil se ke svému obvinění vyjádřit. Dle § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dle § 36 odst. 2 správního řádu mají účastníci právo vyjádřit v řízení své stanovisko a dle § 36 odst. 1 správního řádu jsou oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. I vzhledem k prodloužení lhůty pro projednání přestupků, která může být až 3 roky od spáchání přestupku, nic správnímu orgánu I. stupně nebránilo v tom, aby odvolateli stanovil lhůtu pro písemné vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Krajský úřad na závěr uvádí, že nepovažuje spáchání přestupku odvolatelem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za spolehlivě zjištěné a prokázané. Krajskému úřadu na základě výše uvedeného nezbylo než napadené rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, kdy mu ukládá znovu posoudit došlé oznámení o přestupku, provést řádně dokazování, přistoupit k hodnocení provedených důkazů a své úvahy při jejich hodnocení uvést přezkoumávatelným způsobem v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Poučení o odvolání

Podle § 91 odst. 1 správního řádu je toto rozhodnutí konečné a nelze se proti němu odvolat.

V Jihlavě dne 11. 1. 2018

Ing. Iva Fortelná
úředník oddělení ostatních správních činností

Rozdělovník:

V. H., nar., bytem, zastoupený na základě plné moci M. H., nar., bytem

Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, Masarykovo nám. 1, 586 01 Jihlava (po nabytí právní moci rozhodnutí spolu se spisovým materiálem)

Číslo jednací: KUJI 72243/2017 ODSH 1034/2017 – Pr/Odv

Rozhodnutí

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“) jako věcně a místně příslušný správní orgán dle ustanovení § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl o odvolání právnické osoby [redacted] (dále jen „odvolatel“) proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „MěÚ VM“) pod č.j. DOP-30435/2017-juran/4641/2017 ze dne 30. 08. 2017, kterým byla odvolateli uložena pokuta (včetně nákladů řízení) ve výši 10 000 Kč za spáchání přestupku dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích takto:

Dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí MěÚ VM č.j. DOP-30345/2017-juran/4641/2017 ze dne 30. 08. 2017 ruší a řízení zastavuje.

Odůvodnění

Odvolací orgán při svém rozhodování vycházel z postoupené spisové dokumentace sp. zn. DOP/35440/2017-juran /4641/2017 MěÚ VM a z odvolání odvolatele. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že dne 31. 07. 2017 v 23:18:27 hod. bylo při vysokorychlostním vážení na silnici II/602, v km 51,4 u Velkého Meziříčí, ve směru na Jihlavu zjištěno u motorového vozidla odvolatele MERCEDES-BENZ ACTROS 3344 930.16, registrační značky [redacted] překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem (zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Vysokorychlostní vážení bylo zaznamenáno prostřednictvím měřidla pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel CROSSWIM 1.0.1.0, výrobního čísla 122015, které je řádně ověřeno Českým metrologickým institutem. Měřicí zařízení má potvrzení o ověření stanoveného měřidla. V ověřovacím listu je mimo jiné uvedeno, že zařízení bylo dne 01. 11. 2016 ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem dle platných norem a lze jej používat k vysokorychlostnímu vážení.

Uvedené je v souladu s vyhláškou č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, která zařazuje v příloze „Druhový seznam stanovených měřidel“ pod položkou 2.1.3 c) váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení silničních vozidel za pohybu s relevantní chybou měření $\pm 5\%$

pro celkovou hmotnost vozidla a $\pm 11\%$ pro zatížení na nápravu mezi měřidla podléhající schvalování typu a ověřování. Tato tolerance byla při vysokorychlostním vážení uplatněna.

Ve spisovém materiálu je dále doložen doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení s evidenčním číslem 5826759. V dokladu se nachází fotodokumentace z místa provedení vysokorychlostního vážení. Z dokladu vysokorychlostního kontrolního vážení vyplývá, že vozidlo odvolatele překročilo o 517 kg (tj. o 2,72 %) okamžitou hmotnost připadající na skupinu náprav č. 3, 4 a dále překročilo o 2279 kg (tj. o 7,12 %) okamžitou hmotnost motorového vozidla, čímž došlo k překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem.

Dne 02. 08. 2017 na základě zjištěných skutečností uvedených v dokladu o výsledku vysokorychlostního vážení vydal MěÚ VM oznámení o zahájení řízení č.j. DOP/30545/2017-juran /4641/2017, kterým vyrozuměl odvolatele, a kterým odvolateli sdělil, že provádění důkazů bude mimo ústní jednání s termínem 30. 08. 2017 v 09:00 hod.

Dne 25. 08. 2017 obdržel MěÚ VM od odvolatele kopii technického průkazu vozidla a rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 24. 07. 2017, kdy Ministerstvo dopravy povolilo užívat na pozemních komunikacích odvolatelovo vozidlo o celkové hmotnosti 37 tun a osvobodilo odvolatele od hmotnostních limitů, které jsou stanoveny ve vyhlášce č. 341/2014 Sb., v plném rozsahu.

Dne 30. 08. 2017 bylo provedeno dokazování. O provedeném dokazování byl vypracován protokol č.j. DOP/30546/2017-juran /4641/2017.

Dne 30. 08. 2017 vydal MěÚ VM rozhodnutí č.j. DOP/30435/2017-juran /4641/2017, kterým uložil za spáchání přestupku dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích odvolateli pokutu ve výši 9 000 Kč. Zároveň odvolateli uložil uhrazení nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Výše pokuty i nařízení úhrady nákladů řízení jsou určeny v zákoně o pozemních komunikacích, resp. v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon). Rozhodnutí bylo doručeno odvolateli dne 31. 08. 2017.

Dne 13. 09. 2017 obdržel MěÚ VM odvolání odvolatele proti rozhodnutí č.j. DOP/30345/2017-vasu /4641/2017 ze dne 30. 08. 2017. Odvolatel v odvolání uvedl zejména tyto námitky:

- jedná se o speciální vozidlo - čerpadlo betonu, vozidlo nepřeváží žádný náklad, hmotnost vozidla je dána jeho konstrukcí; odvolatel má povolení zvláštního užívání od Ministerstva dopravy

MěÚ VM posoudil odvolání odvolatele, a protože neshledal důvody k jeho vyřízení podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), předložil dne 15. 09. 2017 spis odvolacímu orgánu.

Odvolací orgán přezkoumal odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Z uvedených hledisek neshledal závad, a proto dále přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo a konstatuje následující.

Odvolací orgán po přezkoumání spisového materiálu a odvolání odvolatele konstatuje, že podané odvolání je důvodné z těchto důvodů:

Odvolatel předložil rozhodnutí Ministerstva dopravy č. j.: 14039 ze dne 24. 07. 2017 o povolení zvláštního užívání pozemních komunikací pro přepravu vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou vyhláškou č. 341/2014 Sb., v termínu přepravy od 25. 07. 2017 do 24. 10. 2017, na přepravní trase: „Silniční síť na území České republiky“. Z rozhodnutí Ministerstva dopravy vyplývá, že vozidlo odvolatele je osvobozeno od hmotnostních limitů, které

jsou stanoveny ve vyhlášce č. 341/2014 Sb., v plném rozsahu. Odvolatel byl povinen dodržet podmínky tohoto rozhodnutí, přičemž z provedeného vysokorychlostního vážení není patrné, že by odvolatel podmínky rozhodnutí nedodržel.

Z výše uvedeného vyplývá, že odvolatel není vinen ze spáchání přestupku podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona čísla 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že odvolatel je ve svém odvolání úspěšný, nemá odvolací orgán k jednotlivým námitkám žádná stanoviska.

Odvolací orgán přezkoumal správní řízení i napadené rozhodnutí v plném rozsahu v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu rozhodnutí MěÚ VM č.j. DOP/30435/2017-juran /4641/2017 ze dne 30. 08. 2017 zrušil a řízení zastavil.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu je toto rozhodnutí konečné a nelze se proti němu odvolat.

V Jihlavě dne: 09. 10. 2017

Bc. Jaroslav Procházka

úředník odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží:

[redacted]

po nabytí právní moci:

Městský úřad Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, Radnická 29/1, 594 13
Velké Meziříčí + spis

Číslo jednací: KUJI 68472/2017 ODSH 957/2017 – Pr/Odv

Rozhodnutí

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“) jako věcně a místně příslušný správní orgán dle ustanovení § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl o odvolání právnické osoby [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jen „odvolatel“) proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „MěÚ VM“) pod č.j. DOP-27778/2017-juran/4342/2017 ze dne 04. 08. 2017, kterým byla odvolateli uložena pokuta (včetně nákladů řízení) ve výši 91 000 Kč za spáchání přestupku dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích takto:

- I. Dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu mění výrok rozhodnutí MěÚ VM č.j. DOP-27778/2017-juran/4342/2017 ze dne 04. 08. 2017, tak že část výroku rozhodnutí:

„Právnická osoba spáchala přestupek podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona čísla 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění“,

se nahrazuje textem:

„Právnická osoba je vinna spácháním přestupku podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona čísla 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění“

- II. Dle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí MěÚ VM č.j. DOP-27778/2017-juran/4342/2017 ze dne 04. 08. 2017 ve zbytku potvrzuje.

Odůvodnění

Odvolací orgán při svém rozhodování vycházel z postoupené spisové dokumentace sp. zn. DOP/32729/2017-juran /4342/2017 MěÚ VM a z odvolání odvolatele. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že dne 03. 07. 2017 v 11:41:59 hod. bylo při vysokorychlostním vážení na silnici II/602, v km 51,4 u Velkého Meziříčí, ve směru na Velké Meziříčí zjištěno u motorového vozidla odvolatele Renault Kerax, registrační značky [REDAKCE] překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem (zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích).

Vysokorychlostní vážení bylo zaznamenáno prostřednictvím měřidla pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel CROSSWIM 1.0.1.0, výrobního čísla 122015, které je řádně ověřeno Českým metrologickým institutem. Měřicí zařízení má potvrzení o ověření stanoveného měřidla. V ověřovacím listu je mimo jiné uvedeno, že zařízení bylo dne 01. 11.

2016 ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem dle platných norem a lze jej používat k vysokorychlostnímu vážení.

Uvedené je v souladu s vyhláškou č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, která zařazuje v příloze „Druhový seznam stanovených měřidel“ pod položkou 2.1.3 c) váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení silničních vozidel za pohybu s relevantní chybou měření $\pm 5\%$ pro celkovou hmotnost vozidla a $\pm 11\%$ pro zatížení na nápravu mezi měřidla podléhající schvalování typu a ověřování. Tato tolerance byla při vysokorychlostním vážení uplatněna.

Ve spisovém materiálu je dále doložen doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení s evidenčním číslem 5592379. V dokladu se nachází fotodokumentace z místa provedení vysokorychlostního vážení. Z dokladu vysokorychlostního kontrolního vážení vyplývá, že vozidlo odvolatele překročilo o 7764 kg (tj. o 40,86 %) okamžitou hmotnost připadající na skupinu náprav č. 3, 4 a dále překročilo o 9971 kg (tj. o 31,16 %) okamžitou hmotnost motorového vozidla, čímž došlo k překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem.

Dne 13. 07. 2017 na základě zjištěných skutečností uvedených v dokladu o výsledku vysokorychlostního vážení vydal MěÚ VM oznámení o zahájení řízení č.j. DOP/28455/2017-juran /4342/2017, kterým vyrozuměl odvolatele, a kterým odvolateli sdělil, že provádění důkazů bude mimo ústní jednání s termínem 04. 08. 2017 v 08:30 hod.

Dne 03. 08. 2017 obdržel MěÚ VM od odvolatele stanovisko k oznámení o zahájení řízení č.j. DOP/28455/2017-juran /4342/2017 ze dne 13. 07. 2017.

Dne 04. 08. 2017 bylo provedeno dokazování. O provedeném dokazování byl vypracován protokol č.j. DOP/28456/2017-juran /4342/2017.

Dne 04. 08. 2017 vydal MěÚ VM rozhodnutí č.j. DOP/27778/2017-juran /4342/2017, kterým uložil za spáchání přestupku dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích odvolateli pokutu ve výši 90 000 Kč. Zároveň odvolateli uložil uhrazení nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Výše pokuty i nařízení úhrady nákladů řízení jsou určeny v zákoně o pozemních komunikacích, resp. v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon). Rozhodnutí bylo doručeno odvolateli dne 07. 08. 2017.

Dne 21. 08. 2017 obdržel MěÚ VM odvolání odvolatele proti rozhodnutí č.j. DOP/27778/2017-vasu /4342/2017 ze dne 04. 08. 2017. Odvolatel v odvolání uvedl zejména tyto námitky:

- vysoké nároky z hlediska veřejného zájmu – oprava dálnice D1, použití silnice II/602 bylo pouze výjimečné.
- bagry a motorová vozidla jsou různých typů a u starších bagrů a nákladních vozidel chybí vážící zařízení, která nejsou ani na stavbě.
- zohlednění hmotnostních limitů pro jízdu vozidla v terénu a na silnici
- Odvolatel své řidiče pravidelně školí z právních předpisů a vede je k dodržování obecně závazných právních předpisů.
- MěÚ VM se striktně omezil jen na výsledky vysokorychlostního kontrolního vážení bez připuštění dalších okolností
- V řízení bylo nutné doložit kalibrační protokol zařízení pro kontrolní vysokorychlostní vážení vozidel CROSSWIM 1.0.1.0., výr. č. 122015.

MěÚ VM posoudil odvolání odvolatele, a protože neshledal důvody k jeho vyřízení podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), předložil dne 23. 08. 2017 spis odvolacímu orgánu.

Odvolací orgán přezkoumal odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Z uvedených hledisek neshledal závad, a proto dále přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo a konstatuje následující.

Odvolací orgán po přezkoumání spisového materiálu a odvolání odvolatele konstatuje, že podané odvolání není důvodné.

Dle § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích se na dálnicích, silnicích a místních komunikacích provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) silničních motorových vozidel kategorií N2, N3 a jejich jízdních souprav s přípojnými vozidly kategorií O2, O3 a O4 a dále motorových vozidel kategorie OT3, OT4 (dále jen „vozidlo“).

Podle zákona o pozemních komunikacích se rozlišují dvě kategorie kontrolního vážení:

- a) kontrolní vážení vozidla nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „vysokorychlostní kontrolní vážení“), a
- b) kontrolní vážení vozidla všemi jinými technickými zařízeními, než jaká jsou uvedena v písmenu a) výše, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „nízkorychlostní kontrolní vážení“).

Dle § 38a odst. 4 zákona o pozemních komunikacích vysokorychlostní kontrolní vážení na pozemních komunikacích (kromě silnic I. třídy) zajišťuje vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba.

Dle § 38d zákona o pozemních komunikacích je řidič vozidla povinen vždy podrobit vozidlo vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, které je prováděno na trase vozidla, bez ohledu na to, je-li řidič obeznámen s místem, kde dochází k vysokorychlostnímu vážení.

Zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem, vystaví vlastník pozemní komunikace nebo kraj, zajišťuje-li vážení podle § 38a odst. 4 písm. a), nebo jimi pověřená osoba zajišťující vysokorychlostní kontrolní vážení vážní lístek, který doručí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo vysokorychlostní kontrolní vážení provedeno.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností vystaví na základě vážního lístku doklad, který doručí provozovateli vozidla spolu s oznámením o zahájení řízení o přestupku a jeho řidiči spolu s oznámením o zahájení řízení o přestupku.

Dle § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích jde-li o přestupek podle § 42b odst. 1 s) a u), činí výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla dle zvláštních právních předpisů. Není-li nejvyšší povolená hmotnost vozidla překročena o více než 500 kg, činí výměra pokuty 5 000 Kč. V případě, že je porušeno více mezních hodnot je bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení.

Dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu.

Vysokorychlostní kontrolní vážení provedla vlastníkem pozemní komunikace pověřená osoba, doklad o provedeném vysokorychlostním kontrolním vážení byl odvolateli zaslán společně s příkazem.

Zákon o pozemních komunikacích zavedl institut vysokorychlostního kontrolního vážení jako jednu z možností kontrolního vážení. MěÚ VM je tedy povinen tyto přestupky projednávat, přičemž z principu samotného vysokorychlostního vážení je zřejmé, že jediným dokladem o porušení právních předpisů bude právě doklad o provedeném vysokorychlostním vážení. Výše pokuty je určena tímto zákonem. MěÚ VM neměl možnost udělit odvolateli nižší či vyšší pokutu, než je uvedeno v zákoně o pozemních komunikacích.

Řízení o přestupcích právnických nebo fyzických osob podnikajících je procesně vedeno dle přestupkového zákona s tím, že porušení právních předpisů je uvedeno ve speciálním zákoně, kterým je v tomto případě zákon o pozemních komunikacích.

S ohledem na náležitosti výrokové části rozhodnutí uvedené v § 93 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona (vyslovení viny), odvolací orgán změnil část výroku MěÚ VM, tak, aby byla v souladu s tímto ustanovením zákona o přestupcích.

V souladu s § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán k námitkám odvolatele uvádí:

vysoké nároky z hlediska veřejného zájmu – oprava dálnice D1, použití silnice II/602 bylo pouze výjimečné

bagry a motorová vozidla jsou různých typů a u starších bagrů a nákladních vozidel chybí vážící zařízení, které nejsou ani na stavbě.

Odvolací orgán konstatuje, že vozidlo odvolatele nesmí být přetíženo bez ohledu na to, zda jede po dálnici D1 či silnici II/602. Práce na dálnici D1 nejsou důvodem pro zproštění odpovědnosti za spáchaný přestupek. V řízení je zkoumána objektivní odpovědnost, tedy zda k překročení hmotnostních limitů došlo, nikoliv zda se tak stalo úmyslně či nedbalostně. Vozidlo odvolatele bylo přetíženo bez ohledu na to, jakou jelo trasou. Hmotnostní limity vozidel, které jsou kontrolovány například při vysokorychlostním kontrolním vážení, mají za cíl ochranu pozemní komunikace před poškozováním nad míru stanovenou právními předpisy a současně i bezpečnost silničního provozu. Za tento projednávaný přestupek je odpovědný provozovatel.

To, že nakládka probíhá v prostoru staveniště bez možnosti kontroly celkové hmotnosti vozidla, není důvodem pro upuštění od uložení pokuty, mimo jiné i proto, že odvolateli tato skutečnost byla známa a měl na ni reagovat například snížením objemu převáženého materiálu, tak aby měl jistotu, že nedojde k přetížení vozidla. V dalším se odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 10/2015, www.nssoud.cz: „...*Je na stěžovateli, který na rozdíl od krajského soudu zná situaci na trhu dopravních služeb ve stavebnictví, aby zákonné požadavky splnil a dodržení hmotnostních limitů zajistil. Není povinností správních orgánů stěžovateli doporučovat, jakým způsobem má porušení právních předpisů předcházet. Stanovením hmotnostních limitů je chráněn veřejný zájem a je zcela na provozovateli, jak zajistí, že hmotnostní maxima nepřekročí.*“

Odvolací orgán výše pouze naznačil, jakých způsobem lze zajistit, aby nedocházelo k dalšímu přetěžování vozidel a tím k porušování dotčených právních norem. Složitou dopravní situaci v úseku stavby na dálnici D1 nelze považovat za polehčující okolnost pro uložení nižší pokuty, protože, jak je již výše zmíněno, výše pokuty je dána zákonem a odvolací orgán není oprávněn výši pokuty snížit. Předmětem řízení o přestupku právnické osoby je prokázání objektivní skutečnosti, zda se odvolatel dopustil či nedopustil přestupku a to bylo v řízení prokázáno.

zohlednění hmotnostních limitů pro jízdu vozidla v terénu a na silnici

Uvedenou možnost, tj. rozdílné limity pro jízdu „v terénu“ a na silnici, nelze uplatňovat v tomto správním řízení. Správní orgány musí postupovat v souladu s právními předpisy, které mimo jiné

určují nejvyšší dovolené hmotnosti vozidel bez toho, že by uváděly, že pro některé případy tyto limity neplatí. Pokud by odvolatelem požadovaný dvojnásobný limit měl být uplatněn v přestupkovém řízení, musel by pro tento postup mít správní orgán oporu v právních předpisech. Vzhledem k tomu, že hmotnostní limity jsou určeny bez výjimky (tj. bez ohledu na to, co vozidlo veze, odkud a kam či za jakým účelem jede apod.) nemůže odvolací orgán této námitce odvolatele vyhovět. Jak je výše uvedeno, speciální právní předpis v tomto řízení taxativně určuje výši pokuty a MěÚ VM je povinen ji udělit v této výši.

Odvolatel své řidiče pravidelně školí z právních předpisů a vede je k dodržování obecně závazných právních předpisů.

S argumentací odvolatele nelze souhlasit například s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu zn. 5 As 10/2015 ze dne 14. 08. 2015, podle kterého je školení řidičů povinným minimem provozovatele. Z tohoto vyplývá, že toto nelze zahrnout mezi liberační důvody.

„... Školení řidičů by mělo být, jak správně uvedl krajský soud, povinným minimem provozovatele. Je evidentní, že samotné provádění školení řidičů, kteří podle tvrzení stěžovatele ani nejsou schopni v místě nakládky zjistit případné přetížení jednotlivých náprav, nemůže být jediným opatřením, které provozovatel učiní pro zajištění dodržování stanovených hmotnostních limitů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že doložení splnění povinností tím, že byl řidič ze strany zaměstnavatele poučen a byl povinen dodržovat platné právní předpisy, nepostačuje ke zproštění odpovědnosti za správní delikt. Stěžovatel se nemůže zprostit své odpovědnosti odkazem na porušení povinností vlastními zaměstnanci, případně osobami, které při výkonu své činnosti používá. Účelem ustanovení obsahujícího liberační důvod je zabránění sankce ve zcela výjimečných případech, kdy by její uložení odporovalo jejímu smyslu. Připuštěním navrhovaných liberačních důvodů (zabezpečení povinného školení řidičů) by mohlo být liberační ustanovení aplikováno ve velkém množství případů, a ztratilo by tak povahu výjimky z obecného pravidla, což by znamenalo ohrožení veřejného zájmu. Značné překročení stanovených hodnot zjištěných při vážení vozidla poškozuje síť pozemních komunikací, ale rovněž ohrožuje zdraví a život účastníků silničního provozu.“

Účelem ustanovení obsahujícího liberační důvod je zabránění sankce ve zcela výjimečných případech, kdy by její uložení odporovalo jejímu smyslu. Připuštěním navrhovaných liberačních důvodů (zabezpečení povinného školení řidičů, výjimečné užití trasy, práce na D1) by mohlo být liberační ustanovení aplikováno ve velkém množství případů, a ztratilo by tak povahu výjimky z obecného pravidla, což by znamenalo ohrožení veřejného zájmu. Značné překročení stanovených hodnot zjištěných při vážení vozidla poškozuje síť pozemních komunikací, ale rovněž ohrožuje zdraví a život účastníků silničního provozu.

Vozidlo provozovatele bylo přetíženo bez ohledu na to, zda použilo silnici II/602 či nikoliv. Z argumentace odvolatele může vyplývat, že pokud by vozidlo zůstalo na dálnici D1, nebylo by přetíženo. Takto však nelze na situaci vnímat. Porušení hmotnostních limitů je stejné bez ohledu na kategorii komunikace, v daném případě se pouze mění pravděpodobnost zaznamenání tohoto protiprávního jednání. Vysokorychlostní váha na silnici II/602 totiž kontroluje všechna projíždějící vozidla, kdežto na dálnici D1 v tomto místě probíhá obecný dozor Policie ČR, jehož součástí je náhodná kontrola vozidel. Pokud součástí školení řidičů provozovatele je informace o vysokorychlostní váze za účelem jejímu vyhybání, nelze to vykládat jako nabádání k dodržování předpisů, ale spíše k jejich obcházení.

- *MěÚ VM se striktně omezil jen na výsledky vysokorychlostního kontrolního vážení bez připuštění dalších okolností*

Jak již je výše zmíněno, v tomto řízení se jedná o prokázání objektivní skutečnosti, že se odvolatel dopustil či nedopustil správního přestupku. Okolnostmi spáchání se správní orgán může zabývat jen v rozsahu daném zákonem o pozemních komunikacích dále pak ve smyslu liberačních důvodů uvedených § 21 odst. 1 zákona o přestupcích (*Právnícká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila*). MěÚ VM se touto okolností zabýval a shledal, že odvolatel z odpovědnosti za spáchaný přestupek nevyvinil a udělil mu pokutu za porušení právních předpisů v uvedené výši. Ani další námitky uvedené v odvolání nezbavují odvolatele odpovědnosti za spáchaný přestupek.

V řízení bylo nutné doložit kalibrační protokol zařízení pro kontrolní vysokorychlostní vážení vozidel CROSSWIM 1.0.1.0., výr. č. 122015.

MěÚ VM postupoval v souladu s § 51c vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Z výše zmíněné vyhlášky vyplývá, že kalibrační protokol nepatří mezi náležitosti dokladu o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení ani mezi náležitosti vážního lístku. Vzory dokladu o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení a vážního lístku jsou uvedeny v příloze č. 10, v bodech 2. a 3. vyhlášky č. 104/1997 Sb. Součástí spisového materiálu však je potvrzení o ověření stanoveného měřidla vydané Českým metrologickým institutem. Vysokorychlostní vážení bylo zaznamenáno prostřednictvím měřidla pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel CROSSWIM 1.0.1.0, výrobního čísla 122015, které je řádně ověřeno Českým metrologickým institutem. Měřicí zařízení má potvrzení o ověření stanoveného měřidla. V ověřovacím listu je mimo jiné uvedeno, že zařízení bylo dne 01. 11. 2016 ověřeno autorizovaným metrologickým střediskem dle platných norem a lze jej používat k vysokorychlostnímu vážení.

Odvolací orgán přezkoumal správní řízení i napadené rozhodnutí v plném rozsahu a kromě nepřesné formulace části výroku, kterou opravil změnou výroku rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, ze strany MěÚ VM žádné pochybení, proto postupoval v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí MěÚ VM č.j. DOP/27778/2017-juran/4342/2017 ze dne 04. 08. 2017 ve zbytku potvrdil.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu je toto rozhodnutí konečné a nelze se proti němu odvolat.

V Jihlavě dne: 25. 09. 2017

Bc. Jaroslav Procházka
úředník odboru dopravy a silničního hospodářství

Obdrží:

[redacted]

po nabytí právní moci:

Městský úřad Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, Radnická 29/1, 594 13
Velké Meziříčí + spis